ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΙΣ ΤΟ ΙΣΡΑΗΛ

Ὑπὸ SULAMITH S. NARDI

Μέρος Α΄

Ὅποιος ἐνδιαφέρεται διὰ τὸ θέμα τῆς θέσεως τῆς γυναικὸς εἰς τὴν σύγχρονον ἐποχήν, πρέπει νὰ δώσῃ τὴν προσήκουσαν σημασίαν εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ μόνη γυναῖκα ἡ ὁποία εἰς τὸν ἐλεύθερον κόσμον ἐκτελεῖ χρέη ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν εὑρίσκεται εἰς μίαν μικρὰν χώραν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, περιοχὴ ὅπου αἱ γυναῖκες ἦσαν ἰδιαιτέρως ἀπομεμακρυσμέναι τῆς ἰσότητος δικαιωμάτων καὶ κοινωνικῆς ἀποστάσεως. Παρ' ὅλα ταῦτα ὅμως εἰς τὴν κοινωνικὴν καὶ πνευματικὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ συγχρόνου Ἰσραήλ, φαίνεται πολὺ φυσικὸν τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Κυρία Γκόλδα Μεῖρ εἶναι κάτοχος χαρτοφυλακίου ἐκ τῶν κυριωτέρων ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς κυβερνήσεως. Ἐκτὸς τοῦ παραδείγματος ὅμως τῆς κυρίας Μεῖρ ἄλλες γυναῖκες κατέχουν ἐπικαίρους θέσεις εἰς τὸ κοινοβούλιον, εἶναι δικασταὶ ἢ δήμαρχοι, ἀρχιτέκτονες ἢ μηχανικοὶ καθὼς καὶ ἰατροί, διδάσκαλοι καὶ φυσικὰ ὑπόκεινται, ὡς τεκμήριον τῆς πλήρους ἰσότητος μὲ τὸ ἀνδρικὸν φῦλον, καὶ εἰς τὴν ὑποχρεωτικὴν στρατιωτικὴν θητείαν.

Ἀποδείξεις διὰ τὸν σπουδαῖον καὶ πρωτεύοντα ρόλον τὸν ὁποῖον παίζει ἡ γυναῖκα σήμερον εἰς τὸ Ἰσραὴλ ὑπάρχουν εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς δραστηριότητός της. Ἡ καινούργια γέφυρα ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Γιαρκὸν πλησίον τοῦ Τὲλ Ἀβὶβ κατεσκευάσθη συμφώνως πρὸς τὰ σχέδια ποὺ ἐξεπόνησε μία γυναῖκα. Ὁ κυριώτερος χημικὸς τοῦ Κέντρου Ἐλέγχου τῶν τροφίμων, ὑπεύθυνος διὰ τὴν ποιότητα τῶν προϊόντων τὰ ὁποῖα δίδονται πρὸς κατανάλωσιν εἶναι μία γυναῖκα. Ἐπίσης εἰς τὸ ἴδιον γένος ἀνήκει καὶ ὁ διευθυντὴς Ἐκδόσεων τοῦ Ἐθνικοῦ Συνεδρίου Ἐρευνῶν. Εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον τῆς Χάϊφα μία γυναῖκα ἡγεῖται τοῦ τμήματος ἐρευνῶν ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν καὶ ἡ ὁποία προσφάτως ἐξελέγη πρόεδρος τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως πειραματικῶν ἐργαστηρίων καὶ Ἐρευνῶν ἐπὶ τῆς δομῆς τῆς ὕλης.

Εἰς αὐτὸ δὲ τὸ Τεχνολογικὸν Ἰνστιτοῦτον τὸ ὁποῖον εὐκόλως φαντάζεται κανεὶς ἀποκλειστικῶς προωρισμένον διὰ τὸ ἀρσενικὸν γένος, μία νεαρὰ ἐρευνήτης ἐξελέγη τὸ 1959 ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν τῶν ΗΠΑ διὰ πρωτεύοντα ρόλον εἰς μίαν διεθνῆ ἑταιρείαν ἐρευνῶν.

Εἰς τὴν προεδρείαν τῆς κυβερνήσεως, μία γυναῖκα ἡ ὁποία παλαιότερα εἶχε λάβει μέρος εἰς τὴν ἀντιπροσωπείαν τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη, ἐκλήθη νὰ συνεργασθῇ μὲ ἐμπειρογνώμονας ἄλλων χωρῶν οἱ ὁποῖοι εἰργάζοντο διὰ λογαριασμὸν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἢ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς τὸ Ἰσραήλ. Εἰς τὸ ἑβραϊκὸν πανεπιστήμιον ἐξ ἄλλου, τὸ θέμα τῶν κοινωνικῶν παραδόσεων τοῦ Ἰσλὰμ καὶ τῶν Ἀράβων ἔχει ἀνατεθῆ εἰς μίαν γυναῖκα καθὼς καὶ ἡ διδασκαλία τῆς φωνητικῆς τῆς ἑβραϊκῆς καὶ ἀραβικῆς γλώσσης.

Οἱ γυναῖκες τῆς ἑβραϊκῆς κοινότητος τῆς Ὑεμένης, κοινότητος τόσον ἀνατολικῆς, κατώρθωσαν νὰ διατηρήσουν καὶ νὰ μεταδώσουν τὴν τέχνην, τὴν μουσικὴν καὶ τὸν χορὸν τοῦ τόπου ἀπὸ τὸν ὁποῖον προέρχονται, καὶ νὰ εἰσαγάγουν τὰ πολύτιμα αὐτὰ στοιχεῖα τέχνης εἰς τὸ σύνολον τῆς ἑβραϊκῆς μορφώσεως.

Εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς κοινότητας, αἱ γυναῖκες κατεῖχον κεντρικὴν θέσιν εἰς τοὺς ἰσραηλινοὺς θεατρικοὺς κύκλους ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Κράτους, ὅπως λ. χ. ἡ Χανᾶ Ροβίνα τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα θεωρεῖται ταυτισμένον μὲ τὸ τοῦ θεάτρου Ἀμπιμᾶ, τοῦ ἐθνικοῦ ἰσραηλινοῦ θεάτρου.

Εἰς τὴν πραγματικότητα κάθε ἀρχαιολογικὴ ἀνασκαφή, κάθε κατάλογος νέων ἐκδόσεων, κάθε πρόγραμμα συμφωνικῆς συναυλίας κάθε κατάλογος ἐκθέσεως τέχνης δηλοῖ τὴν παρουσίαν καὶ τὴν ἐπιμελημένην ἐργασίαν γυναικῶν αἱ ὁποῖαι εὑρίσκονται εἰς τὴν ἀφρόκρεμαν τῆς καλλιτεχνικῆς καὶ πνευματικῆς ζωῆς τοῦ νέου Κράτους.

Μία γυναῖκα διευθύνει τὴν Ἀκαδημίαν Μουσικῆς τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἡ μουσικὴ ζωὴ τοῦ Ἰσραὴλ εἶναι συνυφασμένη μὲ τὴν δρᾶσιν πολυαρίθμων γυναικῶν μὲ πλούσιον ταλέντο αἱ ὁποῖαι εἶναι βιολισταί, πιανίσται ἢ παίζουν βιολοντσέλο καὶ τραγουδοῦν.

Ἰδιαιτέραν σημασίαν ἔχουν αἱ στατιστικαὶ σχετικῶς μὲ τὴν ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ἰδίως εἰς τὴν ἐποχήν μας ὅπου τόσην σπουδαιότητα κατέχει ἡ ἐπιστήμη.

Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 1959 εἰς τὸ Ἑβραϊκὸν Πανεπιστήμιον δέκα ἐπὶ 62 δοκτόρων ἐπιστημονικῆς κατευθύνσεως ἦσαν γυναῖκες ἐκ τῶν ὁποίων δύο ἦσαν ἐπὶ θεμάτων τῆς πυρηνικῆς φυσικῆς. Ἐπίσης 14 ἐπὶ 70 διπλωματούχων τῆς ἰατρικῆς καὶ 13 ἐπὶ 22 εἰς τὴν βακτηριολογίαν ἦσαν ἀντιπρόσωποι τοῦ.. ἀσθενοῦς φύλου. Ὀλιγώτερον ἐκπληκτικὸν μᾶς φαίνεται τὸ γεγονὸς ὅτι περίπου 50 ο)ο τῶν ὅσων ἔλαβον πτυχίον ἀνωτέρας σχολῆς ἐπὶ φιλολογικῶν τομέων ἦσαν γυναῖκες. Οὕτω ἐξ ἄλλου ἐξηγεῖται καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ δύο τρίτα τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα καὶ τὰ γυμνάσια καθὼς καὶ ἕνα μέγα ποσοστὸν ἐπιστημόνων ποὺ ἐργάζονται διὰ τὴν ἔρευναν εἰς τὰ ἐργοστάσια τοῦ Πανεπιστημίου ἢ εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον Βάϊσμαν εἶναι γυναῖκες.

Η ΕΥΡΩΠΑ·Ι·ΚΗ ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ

Ἡ γενικὴ κατάστασις εἶναι λοιπὸν ἡ ἰδία περίπου μὲ τὰ δυτικὰ κράτη τὰ πλέον ἐξελιγμένα, ἐνῶ τὸ Ἰσραὴλ θεωρεῖται εἰς ὡρισμένους τομεῖς πλησιέστερον τῆς πλήρους ἰσότητος μεταξὺ τῶν δύο φύλων καθὼς καὶ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ καλυτέρου συντονισμοῦ ἐργασίας. Ἡ ἐπίδρασις τῆς Δύσεως ἔχει σπουδαίαν σημασίαν διότι ἡ κατάστασις τῶν γυναικῶν εἰς τὸ Ἰσραὴλ τῆς σήμερον, εἶναι ἀποτέλεσμα ὄχι μόνον τῆς σχετικῆς ἐξελιγμένης καταστάσεως τὴν ὁποίαν ἀπολαμβάνει ἡ Ἑβραία γυναῖκα εἰς τὴν Εὐρώπην ἀλλὰ καί, κατὰ ἕνα μέγα μέρος, εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῆς δυτικῆς πνευματικῆς καλλιεργείας καὶ τῶν κινημάτων κοινωνικῆς μεταρρυθμίσεως μεταξὺ τῶν εὐρωπαίων Ἑβραίων οἱ ὁποῖοι ἦσαν καὶ οἱ πρωτεργάται τοῦ σιωνισμοῦ, ἰδεολόγοι ἐμπνευσμένοι καὶ ἔνθερμοι πρωτεργάται.

Πράγματι ὁ ἀποικισμὸς τοῦ ἐδάφους ἤρχισε κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ αἰῶνος μας ἀπὸ μερικοὺς φοιτητάς, μὲ ἰδέες προχωρημένες καὶ νεανικὴν αἰσιοδοξίαν. Μεταξὺ τῶν 60 μελῶν τοῦ κινήματος τῶν Μπιλουΐμ ὑπῆρχον καὶ τρεῖς κοπέλες αἱ ὁποῖαι ἐγκατέλειψαν μαζὺ μὲ τοὺς ὑπολοίπους συναδέλφους των τὸ 1882 τὰ ρωσσικὰ πανεπιστήμια διὰ μίαν ἀγροτικὴν ἐργασίαν διὰ τὴν ὁποίαν δὲν εἶχον καμμίαν προετοιμασίαν καὶ ἐργασία ἐκ τῶν δυσκολωτέρων εἰς τὴν τότε τουρκοκρατουμένην Παλαιστίνην. Ὀλίγα ἔτη ἀργότερον γυναῖκες προερχόμεναι ἀπὸ καλλιεργημένα στρώματα τῆς δυτικῆς Εὐρώπης ἠκολούθησαν τοὺς συζύγους των οἱ ὁποῖοι ἐπεδόθησαν εἰς τὴν ἵδρυσιν τῶν πρώτων ἑβραϊκῶν χωριῶν τὰ ὁποῖα συνεχῶς ἠπειλοῦντο ἀπὸ τὴν ἑλονοσίαν καὶ τοὺς γειτόνους των.

Τὸ γεγονὸς ὅτι ἕνα ἀπὸ αὐτὰ τὰ χωριά, ποὺ σήμερα εἶναι μία ἀκμάζουσα πόλις λεγομένη Ρισσὸν Λε Τσιὼν διάλεξε ὡς δήμαρχον μίαν γυναῖκα ἡ ὁποία ἀνήκει εἰς μίαν παλαιὰν οἰκογένειαν ἐκ τῶν πρωτοπόρων αὐτῶν, δὲν ἀποτελεῖ μίαν θαυμασίαν ἁρμονίαν ἠχὼ τοῦ δοξασμένου αὐτοῦ παρελθόντος;

Ἡ γυναῖκα ἡ ὁποία ὡς σύζυγος τοῦ Προέδρου τοῦ Κράτους συμβάλλει τόσον ἐντατικῶς εἰς τὴν δημιουργίαν ἑνὸς κράτους καὶ μιᾶς μορφώσεως ἑνιαίας δι' ὅλους τοὺς κατοίκους τοῦ κράτους, ἀνεξαρτήτως προελεύσεως, ἀποτελεῖ μίαν βραδεῖαν ἀλλὰ σταθερὰν γυναικείαν ἐπιρροὴν εἰς τὰ ζητήματα τοῦ κράτους καθὼς καὶ τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἰσραήλ. Ἡ κυρία Ρασὲλ Γιαναῒτ Μπὲν—Τσβὴ εἶναι μία ἀπὸ τὰς ἑκατοντάδας νεαρῶν κοριτσιῶν ἰδεολόγων καὶ μὲ ἐπαναστατικὰς ἰδέας αἱ ὁποῖαι μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1905—1914 ἀπετέλεσαν τὸ κῦμα μεταναστεύσεως τὸ ὁποῖον ἔμεινε γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα «Δευτέρα Ἀλιγιά.» Οἱ κοπέλλες αὐτὲς ἦλθον εἰς τὸ Ἰσραὴλ διὰ νὰ καλλιεργήσουν τὴν γῆν καὶ ἠγωνίσθησαν διὰ νὰ ἀποκτήσουν τὸ δικαίωμα νὰ κάνουν οἱανδήποτε χειρωνακτικὴν ἐργασίαν καὶ ἐμοιράσθησαν μὲ τοὺς ἄρρενας συναδέλφους των τοὺς κινδύνους, τὰ καθήκοντα καί, δυστυχῶς καὶ τὰς ἀπωλείας τοῦ ἀγῶνος τῆς αὐτο-ἀμύνης. Ἀποτελοῦσαι οἱ κοπέλλες αὐτὲς τὴν πλέον περίεργον μειονότητα τοῦ ἀναγεννωμένου ἔθνους. Τὸ 1911 τὸ χωριὸ Ντεγκάνια ἱδρύθη ἀπὸ δύο κοπέλλες καὶ δέκα ἄνδρας οἱ ὁποῖοι καὶ πρῶτοι ὠργάνωσαν τὴν ἀγροτικὴν διδασκαλίαν γιὰ τὶς γυναῖκες καὶ ἔκτοτε δεκάδες χιλιάδων γυναικῶν, ἀριθμὸς ὁ ὁποῖος εἶναι σήμερον σημαντικὸς εἰς τὸ Ἰσραήλ, εἶναι μαθήτριαι τῶν πρωτεργατῶν αὐτῶν καὶ ἀκόμη μαθήτριαι τῶν μαθητριῶν των.

Ὁ μικρὸς αὐτὸς ἀριθμὸς τῶν γυναικῶν τῆς «Δευτέρας Ἀλιγιὰ» κατώρθωσε νὰ μεταβάλῃ τὴν ζωὴν ἑκατοντάδων χιλιάδων γυναικῶν αἱ ὁποῖαι ἦλθον κατόπιν ἀπὸ τὴν Ἀνατολικὴν καὶ Δυτικὴν Εὐρώπην καὶ αἱ ὁποῖαι ἤρχισαν νὰ ἐργάζωνται διὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἐδάφους καὶ νὰ γίνωνται μέλη τῶν ἀγροτικῶν ὁμαδικῆς ἐργασίας καὶ τῶν ἑνώσεων βιομηχανικῶν συνδικάτων, καὶ νὰ μοιράζωνται ὅλας τὰς ἐργασίας καὶ τὰς εὐθύνας μὲ τοὺς ἄνδρας.

Ὁ ἀγὼν τῶν γυναικῶν τῆς Δευτέρας Ἀλιγιὰ διὰ τὴν ἰσότητα τῶν συνθηκῶν ὡδήγησε πολλὰ χωριὰ νὰ λάβουν πρωτότυπα μέτρα διὰ νὰ ἑδραιώσουν εἰς τὴν συνείδησιν τῶν μελῶν των τὴν ἰσότητα αὐτὴν ὅπως λ. χ. τὴν συμμετοχὴν πάντων εἰς τὰς ἐργασίας τῆς κουζίνας αἱ ὁποῖαι ἐθεωροῦντο μονοπώλιο τῶν γυναικῶν ἀπὸ ἀνέκαθεν. Ἀντιθέτως ὅμως ἡ περιποίησις τῶν παιδιῶν ἀνετίθετο εἰς προσωπικὸν τὸ ὁποῖον εἶχε ἐπαγγελματικὴν προπαρασκευὴν διὰ νὰ εἶναι ἐλεύθερες

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδαν)

ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΙΣΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΡΑΒΙΚΗΣ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΟΣ

Ὑπὸ ΗΑ·Ι·Μ MASS

Οἱ 250.000 Ἄραβες οἱ ὁποῖοι ἠρνήθησαν νὰ ἀκολουθήσουν τὴν συμβουλὴν τῶν ἀρχηγῶν των καὶ οἱ ὁποῖοι παρέμειναν εἰς τὴν χώραν, φαίνεται ὅτι δὲν εἶναι πολὺ δυσαρεστημένοι ποὺ ἐγκατεστάθησαν εἰς τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραήλ. Πράγματι, ἔχομεν σήμερον τριάκοντα περίπου τοπικὰ ἀραβικὰ συμβούλια. Ἐκ τῶν 103 ἀραβικῶν χωρίων τῆς χώρας, περίπου τὸ ἥμισυ ἔχουν τὸ νερὸ κατ' οἶκον, ἐν ᾧ προηγουμένως ἦσαν ὑποχρεωμένα νὰ μεταβοῦν νὰ τὸ ἀντλήσουν πολὺ μακράν. Ὁ ἀναλφαβητισμὸς εἶναι ἐν ἐξαφανίσει. Ἕνας ἀραβόπαις ἀνίκανος νὰ διαβάσῃ καὶ νὰ γράψῃ δὲν εἶναι πλέον κανών· εἶναι ἡ ἐξαίρεσις εἰς τὸ Ἰσραὴλ ὑπὸ τὸ καθεστὼς τῆς ὑποχρεωτικῆς ἐκπαιδεύσεως ἥτις ἐπεκτείνεται ἐπίσης δι' ὡρισμένας ὁμάδας ἡλικίας, εἰς τὰ νηπιαγωγεῖα.

Εἰς τὰ χωριά, ἡ ἐξουσία τῶν αὐτοδιοριζομένων ἀντικατεστάθη ἀπὸ ἐκλεγομένας ἀρχάς. Κυβερνητικαὶ ἐπιχορηγήσεις βοηθοῦν τὰ τοπικὰ συμβούλια νὰ βελτιώσουν τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας. Ἀλλὰ τὸ πρόγραμμα τῆς ἀναπτύξεως δὲν σταματᾶ εἰς τὸν ἀγροτικὸν τομέα. Ἡ Ναζαρὲτ ἥτις ὑπέφερε ὑπὸ τὸ καθεστὼς τῆς Ἐντολῆς ἀπὸ ἔλλειψιν ὕδατος, ἐφοδιάσθη ἀπὸ τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραὴλ μὲ ἕνα πρόχειρον ὑδραυλικὸν δίκτυον. Ἕνα διδασκαλεῖον, ἱδρυθὲν εἰς τὴν Γιάφφα, χορηγεῖ διδασκάλους εἰς τὰς δέκα δευτεροβαθμίους σχολὰς καὶ εἰς τὰς 152 πρωτοβαθμίους ἀραβικὰς τοιαύτας τῆς χώρας. Διὰ νὰ ἀντιληφθῶμεν τὴν ἐπιτευχθεῖσαν πρόοδον εἰς τὸ πεδίον τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἀρκεῖ νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι κατὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ Κράτους, δὲν ὑπῆρχον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ Ἰσραὴλ παρὰ δύο ἀραβικὰ λύκεια καὶ ἑξήκοντα σχολαὶ στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως καὶ ὅτι ὁ ἀριθμὸς τοῦ ἀραβικοῦ πληθυσμοῦ δὲν ηὐξήθη ἔκτοτε παρὰ εἰς μίαν ἀναλογίαν σχετικῶς μικράν.

Πρὸ 10 ἢ 15 ἐτῶν, αἱ χωρικαὶ Ἄραβες ἐγέννων εἰς τὰ σπίτια των ἢ ἀκόμη, κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θερισμοῦ εἰς τοὺς ἀγρούς. Σήμερον ὅλαι αἱ γυναῖκες ἄραβες τῆς χώρας οἱαιδήποτε καὶ ἂν εἶναι αἱ κοινωνικαὶ των συνθῆκαι, ἐπωφελοῦνται τῶν φροντίδων τοῦ μαιευτηρίου εἰς τὰ δημοτικὰ νοσοκομεῖα ἢ εἰς τὰ δύο ἀραβικὰ κέντρα ὑγείας τῆς Τίρα καὶ τῆς Μπάκα ἔλ Γκαρμπιέ. Ἐξ ἄλλου, ὅπως αἱ μητέρες Ἑβραῖαι, ἔχουν δικαίωμα ἐπιχορηγήσεων μητρότητος καταβαλλομένων ὑπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου τῶν Ἐθνικῶν Ἀσφαλίσεων. Οἱ σταθμοὶ διὰ τὴν μητέρα καὶ διὰ τὸ παιδὶ εἰς ὅλας τὰς περιοχὰς εἶναι ἐπίσης εἰς τὴν διάθεσίν των. Τὸ ὑπουργεῖον Ὑγείας, ἡ Ἰατρικὴ Ὀργάνωσις «Ἀδάσσα» καὶ τὸ Ταμεῖον Ἀσθενειῶν τῆς Γενικῆς Ὁμοσπονδίας Ἐργασίας («Κουπὰτ Χολίμ») ἐπαγρυπνοῦν ὅπως καμμία ἀραβικὴ κοινότης μὴ στερηθῇ τῶν κανονικῶν ἰατρικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ὅπως κανεὶς ἀραβόπαις μὴ παραμεληθῇ ἀπὸ τοὺς γενικοὺς ἐμβολιασμοὺς ἢ ἀπὸ τὰς ἐκστρατείας ἐναντίον τῆς πολιομυελίτιδος.

Προφανῶς, αἱ προσπάθειαι τὰς ὁποίας κατέβαλε τὸ Κράτος καὶ οἱ ὀργανισμοὶ ὡς ἐπίσης καὶ οἱ ἴδιοι ἀραβικοὶ κύκλοι διὰ νὰ βελτιώσουν τὴν τύχην καὶ τὰς συνθήκας τῆς γυναικὸς προσκρούουν φυσικὰ εἰς παλαιὰς συνηθείας. Ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος μανθάνουν εἰς τὴν γυναῖκα ἄραβα εἰς τὰς λέσχας τῶν χωρίων, νὰ διαβάζῃ, νὰ γράφῃ, νὰ ράπτῃ τῆς μανθάνουν τὰ στοιχεῖα τῆς ἠπιοτροφίας· ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἄλλην ἐργάζονται εἰς τοὺς ἀγροὺς ἀπὸ τὸ πρωῒ ἕως τὸ βράδυ καὶ ὅταν εἶναι ἡ συγκομιδὴ οἱ πατέρες ἐμποδίζουν τὰς θυγατέρας των νὰ μεταβοῦν εἰς τὸ σχολεῖον κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου.

Φυλαὶ βεδουΐνων τοῦ Νέγκεβ εἶναι ἀκόμη ὠργανωμέναι εἰς ὁμάδας ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῶν σεϊχηδων. Ὁ Σεΐχης Σουλεϊμὰν Ἔλ Χουζεΐλ, πλησίον τῆς Μπεερσέβα, βασιλεύει ἐπὶ 2800 ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδιῶν. Ὁ πατριαρχικὸς χαρακτὴρ τῆς ἐρήμου φαίνεται νὰ μὴ ἤλλαξε ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀβραάμ. Ἐν τούτοις δὲν μένουν ὅλα ὅπως ἦσαν. Ὁ γηραιὸς Σεΐχης Σουλεϊμάν, μὲ τὰς 39 συζύγους ἔχει μίαν ἀντένναν τηλεοράσεως εἰς τὴν ταράτσαν του καὶ ὁδηγεῖ τὸ αὐτοκίνητόν του τύπου 1962 εἰς τὰς μεγάλας ὁδοὺς τοῦ Ἰσραήλ. Οἱ ὑπήκοοί του καλλιεργοῦν ἕνα ἔδαφος ἀπρόσιτον εἰς τοὺς τρακτέρ, τὸ ὁποῖον τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας τοὺς ἐπώλησε εἰς καλὴν τιμήν. Σημειοῦνται ἐπίσης καὶ ἄλλαι πρόοδοι. Ἐξ ἀντιθέτου πρὸς τὸν Βεδουΐνον τῆς χερσονήσου τοῦ Σινᾶ, ἐκεῖνος τοῦ ἰσραηλινοῦ Νέγκεβ ἔπαυσε κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον νὰ εἶναι νομάς.

Ἀλλὰ βορειότερον, εἰς τὰς περιοχὰς τὰς κατοικουμένας ὑπὸ τῆς μεγαλειτέρας μερίδος τῶν Ἀράβων τοῦ Ἰσραήλ, αἱ πραγματοποιηθεῖσαι πρόοδοι δέκα τεσσάρων ἐτῶν τοῦ ἰσραηλινοῦ καθεστῶτος ἐξεπέρασαν κατὰ πολὺ πᾶν ὅ,τι ἠδυνήθησαν νὰ κάμουν 431 ἔτη τῆς ὀθωμανικῆς διοικήσεως, ἔπειτα βρεταννικῆς. Ὁ ἀναλφαβητισμὸς πολὺ γλήγορα δὲν θὰ εἶναι παρὰ μία κακὴ ἀνάμνησις, αἱ ἀσθένειαι θὰ ἔχουν ἐξαφανισθῆ. Τὸ ἀραβικὸν χωριὸν ἔχει μεγαλυτέραν εὐημερίαν· ἐκεῖ εἶναι περισσότερον ἐξηυγενισμένοι, περισσότερον συνειδητοί, περισσότερον ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὰ κοινά. Ἡ θλιβερὰ ἀνάγκη εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκονται αἱ ἰσραηλιναὶ ἀρχαὶ διὰ λόγους ἀσφαλείας, νὰ διατηροῦν τὸν στρατιωτικὸν νόμον δὲν πρέπει νὰ μᾶς κάμῃ νὰ λησμονήσωμεν ὅτι ἀκόμη παραβάλοντες εἰς τὴν ἀνάπτυξιν διὰ τὴν ὁποίαν καυχῶνται εἰς μερικὰς γειτονικὰς ἀραβικὰς χώρας, τὸ Ἰσραὴλ ἐγνώρισε νὰ δώσῃ εἰς τοὺς Ἄραβάς του δυνατότητας προόδου καὶ ἐλευθερίας τῶν ὁποίων ἀπολαμβάνουν εἰς εὐρεῖαν κλίμακα.

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ

Μπεσσαλάχ

ὑπὸ ZOLTAN BERKOVITS

Ὁ ἑβραϊκὸς λαὸς ὑπῆρξε μάρτυς, πρὸ ὀλίγου μόλις, τοῦ μεγαλειτέρου θαύματος ὅλων τῶν ἐποχῶν, τοῦ διαχωρισμοῦ τῶν ὑδάτων τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, τοῦ ὁποίου ἡ ἀπαράμιλλος θέα ὑπερέβαινε πᾶν ὅ,τι οἱ προφῆται μας ἠδύναντο νὰ ὁραματισθοῦν κατὰ τὰς στιγμὰς τῆς ἰσχυροτέρας θεϊκῆς ἐμπνεύσεώς των.

Κανένα ἀπὸ τὰ προφητικὰ ὁράματα δὲν συγκρίνεται μὲ τὸ μεγαλοπρεπὲς γεγονὸς τῆς Ἐξόδου ἐξ Αἰγύπτου—βεβαιοῖ τὸ «Μιδράς».

Ἐν τούτοις, **τὸ δίδαγμα** τὸ ὁποῖον ἐνέπνευσε εἰς τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ τὸ μέγα τοῦτο θαῦμα ἦτο ἀπογοητευτικόν.

Πράγματι, οἱ Σοφοί μας λέγουν ὅτι ὁ πολὺς κόσμος ἐνδιεφέρετο περισσότερον διὰ τὴν διανομὴν τῶν λαφύρων καὶ ὀλιγώτερον διὰ τὸ ἱστορικὸν δίδαγμα ἐκ τῆς ἐκτάκτου αὐτῆς σκηνῆς, ἡ ὁποία ἀνέτρεψε τὴν ἁρμονίαν τῆς Φύσεως καὶ ἐπέτρεψεν εἰς ἕνα λαὸν πολλῶν ἑκατομμυρίων νὰ διέλθῃ τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν.

Ἀλλ' ἐνόσῳ ἡ μᾶζα προσεπάθει **νὰ ὑλοποιήσῃ** τὴν μεγάλην νίκην, ὁ Μωϋσῆς, ἀντιλαμβανόμενος πλήρως τὸ δίδαγμα τῆς στιγμῆς, ἀφιερώθη εἰς μίαν μεγάλην «Μιτσβᾶ»: **τὴν μεταφορὰν τῶν ὀστῶν τοῦ Ἰωσήφ**, συμφώνως πρὸς τὴν τελευταίαν ἐπιθυμίαν τοῦ παλαιοῦ κυβερνήτου τῆς Αἰγύπτου.

Πλησίον τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης, εἰς μίαν κρίσιμον στιγμὴν τῆς ἱστορίας τοῦ κόσμου, ἐξελίσσετο τὸ αἰώνιον δρᾶμα τῆς συγκρούσεως τῶν προσκαίρων καὶ ἐγκοσμίων μὲ τὰ τῶν πνευματικῶν καὶ αἰωνίων!

Ἐμεῖς, οἱ ἔχοντες τὸ θλιβερὸν προνόμιον νὰ ζῶμεν εἰς ἐποχὴν ἱστορικὴν καὶ ἀποφασιστικήν, παριστάμεθα συνεχῶς εἰς τὴν ἐπανάληψιν τῆς βιβλικῆς σκηνῆς τὴν ὁποίαν ἀνεφέρομεν.

Μάρτυρες τοῦ ἰδίου φαινομένου, οἱ ἄνθρωποι παρατηροῦν τὰ γεγονότα ἀπὸ τὸ ἰδικόν των πρίσμα καὶ συνάγουν συμπεράσματα ἐγωϊστικά.

Παραλογιζόμενοι ἀπὸ τὴν φρικώδη προοπτικὴν ἑνὸς ἀτομικοῦ πολέμου, οἱ ἄνθρωποι, παραιτούμενοι κάθε προσπαθείας συνηθίζουν νὰ λέγουν: «Ἂς ἐπωφεληθοῦμε τῆς ζωῆς, ὅσον εἶναι καιρός». Οὐδεὶς σκέπτεται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν καταστροφὴν καὶ δεχόμεθα τὴν ἰδέαν τοῦ τέλους τοῦ κόσμου μὲ καταπληκτικὴν ἐλαφρότητα.

Τὰ **ὀστᾶ τοῦ Ἰωσὴφ** συμβολίζουν τὰ ἀδρανῆ κατάλοιπα τοῦ πλουσίου καὶ ἰσχυροῦ ἀνθρώπου, **τὴν εὐθραυστότητα δηλαδὴ καὶ τὴν ματαιότητα τῆς ὑλικῆς ζωῆς** διότι μόνον τὸ πνεῦμα ἐπιζεῖ τοῦ ἀνθρώπου καὶ μόνον τὸ σῶμα φθείρεται.

Συναποκομίζων τὰ ὀστᾶ τοῦ Ἰωσήφ, ὁ Μωϋσῆς ἤθελε νὰ δώσῃ εἰς τὸν λαόν του ἕνα μεγάλο μάθημα.

Πράγματι, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ βίου του ὁ Ἰωσὴφ ἀνῆλθεν εἰς τὴν κορυφὴν τῆς δόξης καὶ τῆς ἰσχύος: **«Μόνον ὁ θρόνος θὰ μᾶς χωρίζῃ»** τοῦ εἶπεν ὁ Φαραώ.

Καὶ ἰδοὺ ὅλη ἡ δόξα τοῦ Ἰωσὴφ μεταβληθεῖσα εἰς στάκτην καὶ μόνον μερικὰ ὀστᾶ ἐξακολουθοῦν νὰ θυμίζουν τὸ μεγαλεῖον του.

Τὸ πνεῦμα του ὅμως ἐπέζησεν. Ἡ ἠθικὴ προσωπικότης του φωτίζει καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας μας ἀκόμη τὴν ἑβραϊκὴν ἱστορίαν. Διότι ὁ Ἰωσὴφ ἀντιπροσωπεύει τὸν πραγματικὸν πιστόν, ἐκεῖνον ὅστις δὲν παραιτεῖται τῶν πεποιθήσεών του ἔναντι ὑλικῶν ἀξιῶν.

Ἀλλοίμονον! τὸ ὡραῖον τοῦτο μάθημα δὲν ἔγινεν ἀντιληπτὸν ἀπὸ τὸν ἑβραϊκὸν λαόν, τοῦ ὁποίου ἡ μόνη μέριμνα ἦτο **ὁ διαμοιρασμὸς τῶν λαφύρων, πρᾶγμα ἐν τούτοις ἄσκοπον ἐφ' ὅσον ἡ καθημερινὴ τροφή του ἐξησφαλίζετο διὰ καθημερινῶν θαυμάτων.**

Ἐν τούτοις, —καὶ εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον δὲν ἀπελπιζόμεθα— **τὸ πνεῦμα θὰ ἐξέλθῃ νικητὴ ἐκ τῆς μεγάλης ταύτης ἀντιπαραστάσεως ἡ ὁ τοία τὸ ἀντιτάσσει ἀνέκαθεν εἰς τὸν πρόσκαιρον, εἰς τὸν ἄνευ περιεχομένου ὑλισμόν.**

(Μετ. ΜΝΣ) Ζ. Β.

במזל טוב!

—Ὁ κ. ***Ἠλίας Χατζόπουλος*** καὶ ἡ Κα ***Νάντια Χατζοπούλου*** ἀπέκτησαν τὴν 28 Ἰανουαρίου 1963 τέκνον θῆλυ. ***Μπεμαζαλτώβ.***

בר־מצוה

ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ

—Ὁ Κος καὶ ἡ Κα ***Κάρολος Ἐμμ Μπεραχᾶς*** παρακαλοῦν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως τιμήσουν διὰ τῆς παρουσίας των τὴν τελετὴν τῆς θρησκευτικῆς ἐνηλικιώσεως (Μπὰρ Μιτσβᾶ) τοῦ υἱοῦ των ***Ἐμμανουὴλ*** ἥτις θὰ λάβῃ χώραν εἰς τὴν Ἱερὰν Συναγωγὴν (ὁδὸς Μελιδώνη 5) τὸ Σάββατον 2 Μαρτίου κατὰ τὴν πρωϊνὴν λειτουργίαν, ὥρα 8η πρωϊνή.

—Ὁ Κος καὶ ἡ Κα ***Σαμ. Σαλτιὲλ*** ἔχουν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσουν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως τιμήσουν διὰ τῆς παρουσίας των τὴν τελετὴν τῆς θρησκευτικῆς ἐνηλικιώσεως (Μπὰρ Μιτσβᾶ) τοῦ υἱοῦ των ***Ἰωσὴφ—Γιώργου*** ἡ ὁποία θὰ λάβῃ χώραν εἰς τὴν Συναγωγὴν Ἀθηνῶν (ὁδὸς Μελιδώνη 5) τὸ Σάββατον 9 Μαρτίου κατὰ τὴν πρωϊνὴν λειτουργίαν ὥραν 8 π. μ.

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΥ

Σάββατον 23 Φεβρουαρίου 1963] 29 Σεβάτ. Περασᾶ ΜΙΣΠΑΤΕΙΜ. Ἔξοδος 21,1 ἕως 24,18. Ἀφταρᾶ Ἱερεμίας Κεφ. 34 § 8—22.

Κυριακὴ 24 Φεβρουαρίου] 30 Σεβάτ. Πρώτη ἡμέρα Ρωσχόδες Ἀδάρ.

Δευτέρα 25 Φεβρουαρίου] 1 Ἀδάρ Δευτέρα ἡμέρα Ρωσχόδες Ἀδάρ.

Σάββατον 2 Μαρτίου] 6 Ἀδάρ. Περασᾶ ΤΕΡΟΥΜΑ. 1 Ἔξοδος 25 ἕως 27,19 Ἀφταρᾶ Βασιλεῖς Α΄ 5,26 ἕως 6,13.

Πέμπτη 7 Μαρτίου]11 Ἀδάρ. Νηστεία τῆς Ἐσθήρ.

ΨΑΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΛΑΤ ΕΙΣ ΛΟΣ ΑΝΤΖΕΛΕΣ

Ε·Ι·ΛΑΤ.—Μία ἑκατοντὰς ψαριῶν τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης διαφόρων εἰδῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἰχθῦς πετῶντες ἐστάλησαν ἀπὸ τὸ Ἐϊλὰτ μὲ προορισμὸν τὸ Λὸς Ἄντζελες τῆς Καλλιφορνίας ὅπου θὰ παραδοθοῦν εἰς τὴν δημαρχίαν τῆς πόλεως αὐτῆς. Ἡ ἀποστολὴ ὠργανώθη ἀπὸ τὸ Γραφεῖον Τουρισμοῦ τοῦ Ἐϊλὰτ ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὰς ἰσραηλινὰς ἀεροπορικὰς ἑταιρείας «Ἄρκια» καὶ «ΕΛΑΛ.» Οἱ ἰχθῦς μετεφέρθησαν εἰς εἰδικὰ κυτία ἀπὸ νάϋλον.

Η ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΕΒΡΑΪΚΟΥ ΠΟΛΩΝΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΒΑΡΣΟΒΙΑ.—Ἡ ἑκατονταετηρὶς τῆς ἱδρύσεως τοῦ ἑβραϊκοῦ θεάτρου τῆς Πολωνίας ἑωρτάσθη εἰς τὴν χώραν αὐτὴν διὰ τῆς παραστάσεως τοῦ ἔργου «Ἔττιγκερ».

Τὸ ἔργον αὐτὸ ἐπαίχθη διὰ πρώτην φορὰν τὸ 1862 καὶ θεωρεῖται ὅτι ἡ παράστασις αὐτὴ ἐσημείωσε τὴν γέννησιν τοῦ ἑβραϊκοῦ θεάτρου εἰς τὴν Πολωνίαν. Ἡ ἐπέτειος ἐσχολιάσθη εἰς ὅλον τὸν πολωνικὸν τύπον.

ΝΕΟΙ ΤΡΟΦΙΜΟΙ ΤΟΥ ΖΩΟΛΟΓΙΚΟΥ ΚΗΠΟΥ

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ. — Ὁ βιβλικὸς ζωολογικὸς κῆπος τῆς Ἱερουσαλὴμ ἔλαβε ἐννέα νέους τροφίμους ἐκ τῶν ὁποίων τέσσαρα ζεύγη καὶ ἕνα ἐργένην, ἤτοι δύο καμηλοπαρδάλεις, δύο ὀνάγρους, δύο στρουθοκαμήλους, δύο πιθήκους καὶ μίαν ἀντιλόπην. Ἀποσταλέντα ἀπὸ τὴν Γουϊνέαν τὰ ζῶα ἔφθασαν εἰς τὸ Ἰσραὴλ διὰ τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης καὶ ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὸ Ἐϊλὰτ ὅπου θὰ παραμείνουν νὰ διέλθουν ἐκεῖ τὸν χειμῶνα ὅστις εἶναι γλυκύτερος ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ. Ὁ βιβλικὸς ζωολογικὸς κῆπος εἶναι σχεδὸν ἀποκλειστικῶς ἐφωδιασμένος μὲ ζῶα τὰ ὁποῖα μνημονεύονται εἰς τὴν Βίβλον τῆς ὁποίας παράγραφοι κοσμοῦν τὰς κλωβοὺς τῶν θηρίων.

ΕΝΑ ΔΑΓΚΩΜΑ ΠΟΥ ΚΟΣΤΙΖΕΙ ΑΚΡΙΒΑ

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ.—Ἡ κ. Ἰλάνα Ντορὸν κατεδικάσθη εἰς πρόστιμον 200 λιρῶν ἀπὸ τὸν δικαστὴν Α. Ἀλεβὺ τῆς Ἱερουσαλὴμ διότι ἐδάγκασε τὴν γειτόνισάν της εἰς τὸ πρόσωπον.

Ὁ δικηγόρος τῆς κατηγορουμένης κ. Βενιαμὶν ὑπεστήριξεν ὅτι «τὸ δάγκωμα μεταξὺ γυναικῶν αἱ ὁποῖαι φιλονικοῦν εἶναι συνήθες» ἀλλὰ ὁ δικαστὴς δὲν συνεμερίσθη τὴν γνώμην του. Ὑπεστήριξε ὅτι καὶ ἂν ἀκόμη οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα, πρέπει νὰ γίνῃ παράδειγμα ὅπως ἡ συνήθεια αὐτὴ ἐκλείψῃ.

ΕΡΡΑΠΙΖΕ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΔΙΟΤΙ ΕΙΡΓΑΖΕΤΟ

ΤΕΛ ΑΒΙΒ. — Ἕνας κάτοικος τῆς Σδερὸτ ἐπέρασε τὸ σαββατοκύριακο εἰς τὴν φυλακὴν διότι ἐτραυμάτισε τὴν γυναῖκα του εἰς τὸ κεφάλι διότι αὐτὴ ἠρνεῖτο νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ συζύγου της καὶ νὰ παύσῃ νὰ ἐργάζεται εἰς τὸ ἐργοστάσιον.

Εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ὁ συλληφθεὶς ἐδήλωσεν ὅτι ἐζήτει μόνον ἀπὸ τὴν γυναῖκα του νὰ εἶναι μία σύζυγος καὶ μία ἐξαίρετος νοικοκυρὰ καὶ ὅτι ἐκέρδιζε ἐκεῖνος ἀρκετὰ διὰ νὰ ἀντεπεξέλθῃ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς οἰκογενείας.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΓΑΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΠΗΛΑΙΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΑ

ΧΑ·Ι·ΦΑ.—Τὴν 6ην ἀπογευματινὴν τῆς 12ης Φεβρουαρίου ἔλαβε χώραν ὁ πρῶτος γάμος εἰς τὸ σπήλαιον τοῦ Προφήτου Ἠλία μεταξὺ τοῦ κ. Δανιὴλ Τολεδάνο ἡλικίας 26 ἐτῶν ἀγροτοτεχνίτου καὶ τῆς Δίδος Νοεμίας Μπὲν Οὔρι 20 ἐτῶν θυγατρὸς τοῦ ἀρχιτέκτονος Μεΐρ Μπὲν Οὔρι καὶ ἐγγονῆς τοῦ βουλευτοῦ καὶ πρώην ὑπουργοῦ Πέρετς Μπερνστάϊν.

Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΡΑΒ ΚΟΤΤΕΡ

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ.—Τριάκοντα χιλιάδες πρόσωπα παρηκολούθησαν τὴν προπαρελθοῦσαν Τρίτην εἰς τὴν τελευταίαν του κατοικίαν τὸν ἀείμνηστον Ἀαρὼν Κόττλερ, πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου τῶν «Μεγάλων τῆς Τορά» εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, τοῦ ὁποίου ἡ σορὸς μετεφέρθη ἀεροπορικῶς εἰς τὸ Ἰσραήλ. Τὸ μεγαλείτερον μέρος τῆς ὁδοῦ Γιάφφας εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἦτο κλειστὸν εἰς τὴν κυκλοφορίαν ἐπὶ τρεῖς ὥρας κατὰ τὰς ὁποίας τὸ πλῆθος τῶν χασσιδεὶμ ὁπαδῶν τοῦ θανόντος καὶ χιλιάδες ἄλλα πρόσωπα συνωθοῦντο εἰς τὴν γιεσσεβᾶ «Ἔτς Χαγίμ.»

Ἐκεῖθεν, τὸ φέρετρον διεκομίσθη ἐπὶ τῶν ὤμων τεσσάρων ραββίνων μέχρι τοῦ νεκροταφείου τοῦ Ὄρους τῆς Μακαριότητος. Κατόπιν ρητῆς ἐπιθυμίας τοῦ μεταστάντος κανεὶς ἐπικήδειος λόγος δὲν ἐξεφωνήθη.

ΑΝΕΥΡΕΘΗΣΑΝ ΥΦΑΝΤΑ ΡΩΜΑ.Ι.ΚΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

ΤΕΛ ΑΒΙΒ. — Ὑφάσματα χρονολογούμενα ἀπὸ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Μπὰρ Κοχμπᾶ ἀνεκαλύφθησαν εἰς σπήλαια τῆς ἐρήμου τῆς Ἰουδαίας. Χάρις εἰς τὸ ξηρὸν τοῦ ἀέρος εἶναι εἰς ἐξαιρετικὴν κατάστασιν καὶ κατέστη δυνατὸν νὰ προσδιορισθοῦν αἱ χρησιμοποιηθεῖσαι μέθοδοι ὑφαντουργίας, τὰ χρώματα τῆς μόδας καὶ ἀκόμη τὰ προϊόντα τὰ ὁποῖα ἐχρησιμοποιοῦντο διὰ τὴν ὕφανσιν.

Ἡ ἀνακάλυψις αὐτὴ θὰ ἐπιτρέψῃ νὰ διασαφηνισθοῦν ὡρισμέναι παράγραφοι τῆς Μισνὰ σχετικαὶ μὲ τὰ ἐνδύματα αἱ ὁποῖαι μέχρι τοῦδε παρέμειναν ἀνεξήγητοι.

ΑΝΑ ΤΑΣ ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΑΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ

Κέρεν Καγιέμεθ

—Ὁ κ. Σάββας Σαοὺλ Μιζὰν προσέφερε δραχ. 100 διὰ τὴν ἐγγραφὴν τοῦ νεαροῦ ***Μπέσο Ἰωσὴφ Σαμπᾶ*** εἰς τὸ Σέφερ Μπὰρ Μιτσβᾶ.

Κυανᾶ Κυτία. Ἐριοβιομηχανία «Μπριτάννια» 319, Σολομὼν Καμχῆς 300, Ροβέρτος Δανὸν 240, Σαμουὴλ Δαυῒδ 239, Σολομὼν Ταμπὰχ 208, Σάρρα Ἀμαρίλιο 200, Λεὼν Ἀμαρίλιο 172, Μάκης Σολομὼν 140, Ἀλβέρτος Μ. Κοὲν 140, Ματαθίας Νοικοκύρης 137, Ἰάκωβος Μιζραχῆς 136, Δαυῒδ Σαμουὴλ 132, Λάζαρος Μινιωνῆς 131, Μάριος Μαΐσης 110, Χαΐμ Πάρδο 100, Ἰάκωβος Μπορμπόλης 100, Ἀλβέρτος Ναχμίας 100, Σολ. Ἄντζελ 100, Νούλης Βιτὰλ 100, Ἀλβέρτος Κόβο 100, Ραφαὴλ Γιακοὲλ 100, Ἰωσὴφ Δανὸν 100, Βενιαμὶν Καπὸν 100, Σολομὼν Μάϊσα, 100, Μίνως Μάτσας 100.

W. I. Z. O.

—Ἡ Κα Ρόζα Ρ. Μπενβενίστε προσέφερε δραχ. 100 εἰς μνήμην τοῦ πατρός της ***Βιτὰλ Κοέν.***

Ἑβραϊκὴ Νεολαία Ἀθηνῶν

Τὸ νέο Δ. Σ. κατηρτίσθη εἰς σῶμα ὡς ἀκολούθως:
Πρόεδρος Βεντούρα Ἰωσὴφ
Ἀντιπρόεδρος Κοὲν Ἠλίας
Γ. Γραμματεὺς Χαζὰκ Βικτωρία
Γ. Ταμίας Βαρσάνο Ἰσαὰκ
Σύμβουλοι Τσάβες Ἰωσήφ, Ταζάρτες Μωρίς, Σαμαρίας Ἰάκωβος, Τιάνο Νινέτ, Μπεναρδοὺτ Σολομών.

—Τὴν 16η Φεβρουαρίου 1963 ἐπραγματοποιήθη εἰς τό, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἠπείρου 39 α, νέο ἐντευκτήριό μας ὁ πρῶτος ἀποκρηάτικος χορὸς ὁ ὁποῖος ἐσημείωσε μεγάλη ἐπιτυχία.

Τὸ ἐντευκτήριο θὰ παραμένῃ ἀνοικτὸν ἀπὸ 7 μ.μ.—11 μ. μ. (πλὴν Παρασκευῆς).

ΕΝΑΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ ΤΟΥ ΚΙΜΠΟΥΤΣ ΔΙΑΤΙ ΕΠΙΘΥΜΕΙ ΝΑ ΠΑΡΑΜΕΙΝΗ ΕΚΕΙ

ΛΟΣ ΑΝΤΖΕΛΕΣ (Ἀεροπορικὴ ἀνταπόκρισις). — Κρίνω σκόπιμον διὰ τοὺς ἀναγνώστας τῆς ἀγαπητῆς «Ἑβραϊκῆς Ἑστίας» νὰ μεταδώσω μερικὰ ἀποσπάσματα μιᾶς ἐπιστολῆς ποὺ ἐλάβομεν ἀπὸ τὸν υἱόν μας Μορρὶς ὅστις διαμένει εἰς τὸ Ἰσραὴλ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν καὶ ἐργάζεται εἰς τὸ Κιμποὺτς μὲ ἰδανισμόν.

Τοῦ ἔχομεν γράψει ἐπανειλημμένως ἂν ἐπιθυμῇ νὰ ἔλθῃ ἐδῶ νὰ ζήσῃ μαζύ μας. Κατὰ τὸ 1958 τὸν εἴχαμε εἰς τὸ Λὸς Ἄντζελες ἐπὶ 3 μῆνας ὡς ἐπισκέπτην, ὅπου ἐπέρασε θαυμάσια καὶ τότε ἐπίσης τοῦ ἐπροτείναμε νὰ μείνῃ, ἀλλὰ μὲ ὅλην τὴν εὐχαρίστησιν ποὺ εἶχε διότι ἦτο πλησίον μας, ἠρνήθη λέγοντας, ὅτι εἶχε ἠθικὸν καθῆκον νὰ ἐπιστρέψῃ διότι ἂν ὅλοι οἱ νέοι ποὺ πηγαίνουν νὰ ἐργασθοῦν εἰς τὸ Ἰσραὴλ θέλουν νὰ ἐπιστρέψουν πάλιν εἰς τὰ σπίτια των, τότε ποῖος θὰ δημιουργήσῃ τὸ Ἰσραήλ;

Τώρα μᾶς γράφει μεταξὺ ἄλλων: «Μὲ ρωτᾶτε ἂν δὲν σκέπτωμαι νὰ ἔλθω κοντά σας μετὰ ποὺ ἔχω ἐργασθῆ εἰς τὸ Ἰσραὴλ ἐπὶ τόσα ἔτη· σᾶς εὐχαριστῶ πολύ, λατρευτοί μου γονεῖς, διὰ τὴν ἀγάπη σας πρὸς ἐμὲ καὶ διὰ τὴν ὁποίαν σᾶς εἶμαι εὐγνώμων. Ἀλλὰ νομίζω ὅτι δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ σᾶς γράφω ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ δηλαδὴ ὅτι δὲν ἠμπορῶ νὰ ἀλλάξω γνώμην διὰ τὴν ζωὴν ποὺ κάμνω εἰς τὸ Ἰσραὴλ ἐπὶ 14 χρόνια μὲ ἰδανικὴ καὶ εὐμενῆ προαίρεσιν εἰς ὅλα τὰ πεδία τῆς ἐθνικῆς δραστηριότητος.

Πράγματι δὲν ἠμπορῶ νὰ σᾶς ἐξηγήσω τὴν θέσιν μου, ὅπως τὸ θέλω. Ἀλλὰ ἡ ἀπάντησίς μου εἶναι ὅτι πρέπει νὰ παραμείνω ἐδῶ εἰς τὸ Ἰσραὴλ διότι τὸ Ἰσραὴλ εἶναι ἡ Πατρίδα τοῦ ἑβραϊκοῦ λαοῦ, καὶ ὁ ἑβραϊκὸς λαὸς χρειάζεται τὸ Ἰσραήλ, συνεπῶς ἡ ἐπιθυμία μου εἶναι νὰ μείνω ἐδῶ διὰ πάντα.

Μοῦ ἀρέσει νὰ ζήσω ἐδῶ μὲ τὸ μέτωπόν μου ὑψηλὰ καὶ μὲ ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν καὶ νὰ μὴ εὑρίσκωμαι εἰς δύσκολον θέσιν διότι εἶμαι Ἑβραῖος ὅπως συμβαίνει συχνὰ εἰς πολλὰς χώρας. Ξεύρετε τὸ τί ἔχει συμβῆ εἰς τὰς παραμονὰς τοῦ πολέμου ὁπότε αἱ πλέον μεγάλαι θυσίαι καὶ προσφοραὶ ἑνὸς Ἑβραίου ἐξετιμῶντο μὲ χλιαρὸν ἐνθουσιασμόν, ἀλλὰ ὅταν ἕνας Ἑβραῖος ἦτο ἔνοχος διὰ μίαν ἐγκληματικὴν πρᾶξιν, ὁλόκληρος ὁ ἑβραϊσμὸς ἦτο ἔνοχος καὶ μὲ ἀντανάκλασιν εἰς τὰς σελίδας τῶν ἐφημερίδων.

Διαβάζω πολλάκις ὅτι καὶ ἡ εὐγενὴς χώρα σας ἀκόμη ποὺ εἶναι ἀπὸ τὰς πλέον φιλελευθέρας τοῦ κόσμου, δὲν εἶναι ἀπηλλαγμένη ἀπὸ δεισιδαιμονίας εἰς πολλὰς Πολιτείας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ὅπου γίνεται κρυφὴ διάκρισις μεταξὺ πολιτῶν διαφόρων μειονοτήτων ἀπὸ φανατικοὺς ποὺ ἔμειναν ἀκόμη ἀδιόρθωτοι.

Συνεπῶς, διατί νὰ ἐγκαταλείψω τὴν ὡραίαν μου Πατρίδα διὰ νὰ ἀρχίσω ἀλλοῦ μίαν καινούργια ζωήν; Ἐξ ἄλλου νομίζω ὅτι ἔχετε ἐσφαλμένην ἰδέαν διὰ τὴν ζωήν μας εἰς τὸ κιμποὺτς ὅπου δὲν βλέπετε κανένα μέλλον διὰ τοὺς ἐργαζομένους ἐκεῖ.

Ἐν πρώτοις τὸ κιμποὺτς δὲν εἶναι μία ἐμπορικὴ ἐπιχείρησις, εἶναι ὑπεράνω ὅλων τὸ ἰδανικὸν τῆς νεολαίας νὰ ἐργασθῇ μὲ ἀφοσίωσιν καὶ ἀξιοπρέπειαν καὶ εἰς τὸ ἱερὸν αὐτὸ ἔργον ἐγὼ εὑρῆκα τὴν μεγαλειτέραν ἱκανοποίησιν διὰ νὰ ζήσω μίαν ὑπέροχον ζωὴν ἐν μέσῳ μιᾶς πραγματικῆς ἀδελφικῆς ἀτμοσφαίρας. Πρέπει νὰ ἰδῆτε κάθε βράδυ τὰ ὑπέροχα φαγητά μας εἰς τὴν πολυτελῆ καὶ εὐρύχωρον αἴθουσαν μὲ ὅλους τοὺς Χαβερὶμ γύρω τῆς τραπέζης μὲ γέλοια καὶ τραγούδια. Ἡ βιβλιοθήκη μας εἶναι ἀσφαλῶς πολὺ ἐνδιαφέρουσα μὲ καθημερινὰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ τοῦ τόπου καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἐννοῶ ὅτι εἶναι δύσκολον διὰ ἕνα ἀμερικανὸν νὰ καταλάβῃ τί ἀκριβῶς εἶναι ἕνα κιμπούτς, διότι τὸ σύστημά μας ὑπάρχει ΜΟΝΟΝ εἰς τὸ Ἰσραὴλ καὶ πουθενὰ ἀλλοῦ. Ὁ κόσμος εἰς τὸ ἐξωτερικὸν κάνει σύγχυσιν μεταξὺ κιμποὺτς καὶ κομμουνισμοῦ ποὺ φυσικὰ εἶναι δύο τελείως ἀντίθετα πράγματα.

Ὡς γνωστὸν ἡμεῖς ζοῦμε μὲ ἴσια δικαιώματα καὶ προνόμια. Ὁ καθένας ἐδῶ προσφέρει τὴν ἐργασίαν του σύμφωνα μὲ τὰς δυνάμεις καὶ ἱκανότητάς του. Ἐὰν ἕνας χαβὲρ ἐπιθυμεῖ νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ κιμποὺτς εἶναι ἐλεύθερος ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν χωρὶς ἀντίρρησιν ἢ καμμίαν ὑποχρέωσιν.

Ἀφ' ἑτέρου, τὸ κιμποὺτς μᾶς προσφέρει ἀξιοπρεπῶς ὅλα τὰ εἴδη ποὺ χρειαζόμεθα συμπεριλαμβανομένης μιᾶς ὑπέροχης περιηγήσεως ἀνὰ τὴν χώραν καὶ ἐν ἀνάγκῃ εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν κομμουνισμόν, τὸ κιμποὺτς εἶναι ὁ μόνος τόπος ὅπου ἕνας κομμουνιστὴς εἶναι ἀνεπιθύμητος διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι ἔρχεται νὰ ἐργασθῇ μὲ ἀνατρεπτικὰς ἰδέας καὶ ὁ οὐρανός μας εἶναι ἁγνὸς μὲ ἰδανικὴν ἀτμόσφαιραν χωρὶς φόβον ἀπὸ μόλυνσιν. Ξεύρομεν ὅτι οἱ κομμουνισταὶ δὲν εἶναι φίλοι μας διότι αὐτοὶ βλέπουν τὸ Ἰσραήλ, ὡς μίαν διεθνῆ χώραν καὶ ὄχι ὡς μίαν ἑβραϊκὴν Πατρίδα. Αὐτὴ εἶναι ἡ αἰτία ποὺ δὲν τοὺς ἀγαποῦμε οὔτε χὰν καὶ τοὺς συμπαθοῦμεν.»

Ἀλβέρτος Ἀρδίτης

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΓΕΡΟ - ΣΑΟΥΛ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΜΙΑΣ ΔΥΣΤΥΧΙΑΣ

ΤΕΛ ΑΒΙΒ.—Τὰ ἑκατὸ χρόνια ἑνὸς ἀνθρώπου θεωροῦνται συνήθως ὡς ἡ ἡλικία τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἐκτιμήσεως. Ὁ γέρο-Σαοὺλ ὅμως δὲν εἶχε βρεῖ αὐτὸν τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἠρεμίαν ποὺ φέρει τὸ βαθὺ γῆρας.

Ἐγεννήθη τὸ 1862 καὶ ἔζησε ὅλην τὴν ζωήν του εἰς ἀπομεμακρυσμένον χωρίον μιᾶς χώρας τῆς Βορείου Ἀφρικῆς. Ἡ πλειονότης τῶν ἀγροτῶν τοῦ χωρίου ἦσαν Ἑβραῖοι καὶ πτωχοί. Μεταξὺ αὐτῶν καὶ ὁ Σαούλ. Ποτὲ δὲν ἔμαθε νὰ γράφῃ καὶ νὰ διαβάζῃ καὶ δὲν ὡμίλει ἄλλην γλῶσσαν ἀπὸ τὴν Ἑβραιο—Ἀραβικήν.

Ὁ γάμος του ἦτο ἐπίσης, ἀποτυχία. Ἐχώρισε ἀπὸ τὴν γυναῖκα του, ἀφοῦ ἀπέκτησε ἀπὸ αὐτὴν τρεῖς υἱούς. Ἔζη μετὰ τοῦ νεωτέρου υἱοῦ του Ἰτσχάκ. Μίαν ἡμέραν, ὅταν αἱ συνθῆκαι τῶν Ἑβραίων ἐχειροτέρευσαν, ὁ Ἰτσχὰκ μετηνάστευσε εἰς τὸ Ἰσραήλ. Ὁ γέρο-Σαοὺλ ἀκολούθησε πάλιν τὸν υἱόν του.

Ἔφτασεν εἰς Ἔρετς τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1962, ἀκριβῶς ὅταν ἔκλεισε τὰ 100 χρόνια ζωῆς.

Κατ' ἀρχὰς ὁ γέρο-Σαοὺλ κατοίκησε μὲ τὸν υἱόν του εἰς μίαν οἰκίαν ἐκ 2 δωματίων ὅπου ἐκατοίκουν ἐπίσης ἡ σύζυγος τοῦ υἱοῦ του, ἡλικίας 24 ἐτῶν καὶ τὰ πέντε τέκνα των. Σημειωτέον ὅτι τὸ πρῶτον τέκνον των ἐγεννήθη ὅταν ἡ σύζυγος ἦτο 13 ἐτῶν!!!

Ὁ υἱὸς μὲ μηνιαῖον μισθὸν 90 Ἰσραηλινῶν λιρῶν (δολ. 30) προσεπάθει ἀπεγνωσμένα νὰ συντηρήσῃ τὴν οἰκογένειάν του καὶ τὸν γέροντα πατέρα του. Αἱ κρατικαὶ ἀρχαὶ περιθάλψεως ἔστειλαν κοινωνικὸν λειτουργὸν ἵνα ἐξετάσῃ καὶ ὑποβάλῃ πόρισμα διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῆς καταστάσεως.

Τόσον ὁ γέρο-Σαοὺλ ὅσον καὶ ὁ υἱός του ἐπείσθησαν ὅτι ἡ μόνη λύσις θὰ ἦτο ἡ μετάβασις τοῦ γέροντος εἰς Γηροκομεῖον. Ὅπερ καὶ ἐγένετο. Ἡ «Μαλμπὲν» (Κλάδος τῆς Ἀμέρικαν Τζόϊντ εἰς Ἰσραὴλ) ἀνέλαβε τὴν τακτοποίησιν τοῦ γέρο Σαούλ.

Ἀφοῦ δοκιμαστικῶς εἰσήχθη εἰς τὸ Γηροκομεῖον τῆς Μαλμπὲν εἰς Σαὰρ-Μενασσὲ μετῴκησεν ἀργότερον εἰς τὸ Ἄσυλον τυφλῶν τοῦ Πάρντες Χαννᾶ, ἀλλ' οὔτε ἐκεῖ δὲν βρῆκε ὁ γέροντας τὸ ἁρμόδιον περιβάλλον διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἦτο τυφλός, ἦτο καὶ ἀνάπηρος καὶ κατάκοιτος. Τέλος, πρὸ μερικῶν ἑβδομάδων εὑρέθη ἡ σωστὴ λύσις. Ὁ γέρο-Σαοὺλ εὑρῆκε διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν μακρὰν ζωήν του τὴν γαλήνην καὶ τὴν σχετικὴν εὐτυχίαν καὶ ἠρεμίαν εἰς τὸ Γηροκομεῖον τῆς Μαλμπὲν «Νέβε Ἀβότ». Ἐκεῖ τοῦ δίδεται ὅλη ἡ φροντὶς καὶ ἡ στοργὴ ποὺ χρειάζεται καὶ ἤδη ἐδημιούργησε μικρὸν κύκλον φίλων.

Ὁ καλλίτερος τρόπος νὰ διαιωνίσητε τὴν μνήμην τῶν προσφιλῶν σας, θυμάτων τῆς χιτλερικῆς θηριωδίας, εἶναι νὰ φυτεύσητε δένδρα ἐπ' ὀνόματι τῶν εἰς τὸ Δάσος τῶν Ἑλλήνων μαρτύρων τοῦ «ΓΙΑΔ ΒΑΣΕΜ»

ΑΘΗΝΑΙ : Εἰς τὰ Γραφεῖα Ἀλικαρνασσοῦ 28 — Τηλέφ. 524-692
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ : Κον Ἴνο Τιάνο ὁδὸς Ἑρμοῦ 3 — » 76-140

ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΑΘΗΝΩΝ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν 17ην Φεβρουαρίου διεξήχθησαν, συμφώνως πρὸς τὸ καταρτισθὲν πρόγραμμα αἱ ἐκλογαὶ εἰς τὴν Ἰσραηλιτικὴν Κοινότητα Ἀθηνῶν πρὸς ἀνάδειξιν τῶν μελῶν τῆς πεντηκονταμελοῦς κοινοτικῆς Συνελεύσεως.

Ὡς γνωστόν, διὰ τὰς ἐκλογὰς ἐκυκλοφόρησαν δύο ψηφοδέλτια τὸ ἓν τῆς ὁμάδος ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «ΕΝΩΣΙΣ» μὲ τὰ ὀνόματα 50 ὑποψηφίων καὶ τὸ ἕτερον ὑπὸ τὸ ὄνομα «ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΙΣ» μὲ τὰ ὀνόματα 40 ὑποψηφίων.

Αἱ ἐκλογαὶ διεξήχθησαν ἀπὸ πρωΐας μέχρι τῆς ἑσπέρας, παρουσίᾳ τῆς ἐκλογικῆς ἐπιτροπῆς, ἀντιπροσώπων τῶν δύο ὁμάδων καὶ πολλῶν ὑποψηφίων παρακολουθούντων τὴν κίνησιν καὶ παρουσίασαν μεγάλο ἐνδιαφέρον καθόσον ἀνεπτύχθη σφοδρὸς ἀνταγωνισμὸς μεταξὺ τῶν ὁμάδων ἑκάστη τῶν ὁποίων διεξεδίκησε τὴν πλειοψηφίαν καὶ κατέβαλε ἄοκνους προσπαθείας ἵνα συμμετάσχουν ὅλοι οἱ φίλοι της εἰς τὴν ἐκλογήν. Μία μάλιστα ἐκ τῶν ὁμάδων ἐχρησιμοποίησε καὶ αὐτοκίνητα διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν γερόντων καὶ μὴ ἐπιδεικνυόντων προθυμίαν νὰ προσέλθουν εἰς τὸ ἐκλογικὸν τμῆμα.

Παρ' ὅλον τοῦτο αἱ ἐκλογαὶ διεξήχθησαν μὲ ἀπόλυτον τάξιν καὶ ἡσυχίαν.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Ἀμέσως μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου τῆς ψηφοφορίας, ἐγένετο ὑπὸ τῆς ἐκλογικῆς ἐπιτροπῆς ἡ διαλογὴ τῶν ψηφοδελτίων ἡ ὁποία διήρκεσε μέχρι τῶν μεταμεσονυκτίων ὡρῶν ἐκδοθέντων τῶν ἑξῆς ἀποτελεσμάτων.

Ἐπὶ ἐγγεγραμμένων 1525 ἐψήφισαν 1290. Ἐξ αὐτῶν ἔλαβον τὸ ψηφοδέλτιον τοῦ Συνδυασμοῦ «ΕΝΩΣΙΣ» 787 ψήφους καὶ τὸ ψηφοδέλτιον τοῦ Συνδυασμοῦ «ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΙΣ» 492 ψήφους. Ἄκυρα εὑρέθησαν 11.

Συνεπῶς ἐξελέγησαν 31 μέλη ἐκ τοῦ ψηφοδελτίου «ΕΝΩΣΙΣ» καὶ 19 μέλη τοῦ ψηφοδελτίου «ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΙΣ».

Οἱ σταυροὶ προτιμήσεως κατενεμήθησαν ὡς ἑξῆς:

α΄. Ψηφοδελτίου συνδυασμοῦ «ΕΝΩΣΙΣ».

1) Τζάρος Δανιὴλ	369
2) Ὄσμος Μάρκος	289
3) Ἀρούχ Ἐμμαν.	246
4) Μπακόλας Σαλβ.	235
5) Γαβριηλίδης Γ.	225
6) Ἀλχανάτης Δαν	220
7) Ἐλιέζερ Λάζαρ.	219
8) Λόβιγγερ Ἰωσ.	200
9) Ἐμμανουὴλ Ἰσ.	176
10) Ἀσὲρ Ἀαρὼν	169
11) Ἐσκεναζῆς Δαβ.	161
12) Ἐλιέζερ Μηνάς	153
13) Σαμπᾶς Μάρκος	150
14) Ἀρδίττης Μωϋσ.	148
15) Γιουσουρούμ Μωϋσ.	144
16) Οὐζιὲλ Μπαρούχ	138
17) Μάτσας Μίνως	128
18) Σολομὼν Σαλβ.	127
19) Ἀρδίττης Ἐδμόνδ.	125
20) Λεβῆς Σάββας	125
21) Χατζῆς Ἰσαὰκ	113
22) Γκιοῦλης Ραφαὴλ	110
23) Λέντες Ραχαμεὶμ	108
24) Βιτὰλ Νούλης	103
25) Σολομὼν Μαΐντη	103
26) Ἄντζελ Λάζαρος	98
27) Βαλενστάϊν Ἀλβέρτ.	96
28) Βαρὼν Λεὼν	93
29) Μπουρλὰ Ραφαὴλ	87
30) Ταζάρτες Μεναχὲμ	86
31) Μιζὰν Ἠλίας	85

β) Ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ «ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΙΣ».

1) Κόβο Ἀλβέρτος	183
2) Κονέκας Λεὼν	132
3) Ναχμίας Ἰάκωβος	123
4) Μοντιζόρνος Ἀνδ.	115
5) Νοὰχ Ἰσίδωρος	111
6) Μπενρουμπῆ Χαΐμ	105
7) Μινωνῆς Λάζαρος	103
8) Μπενοζίλιο Ἰωσὴφ	100
9) Νάχμαν Ἰσραὴλ	76
10) Λεβῆς (Πέπο) Ἰωσὴφ	69
11) Ταμπὰχ Μάρκος	66
12) Ἀμαρίλιο Δαυῒδ τοῦ Σαμ.	61
13) Μπεραχᾶς Μωρὶς	59
14) Καμχῆς Βίκτωρ	57
15) Καμχῆς Σάμμη	46
16) Χαΐμη Βικτωρία	45
17) Φάϊς Μωρὶς	44
18) Μορδὸχ Σὰμ	42
19) Μπενφοράδο Ἐμμαν.	42

Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον θὰ δημοσιεύσωμεν τοὺς σταυροὺς προτιμήσεως ὅλων τῶν ὑπολοίπων ὑποψηφίων.

ΝΕΑ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Κατόπιν διαφωνιῶν αἱ ὁποῖαι προέκυψαν εἰς τοὺς κόλπους τῶν δύο κοινοτικῶν παρατάξεων ἠναγκάσθη τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον Θεσσαλονίκης νὰ ὑποβάλῃ τὴν παραίτησίν του.

Μετὰ πολυήμερον ἐκκρεμότητα ἐξελέγη νέον συμβούλιον ὑπὸ τὸν τύπον τῆς προσωρινότητος καὶ μέχρις ὅτου ἐπέλθει συμφωνία μεταξὺ τῶν παρατάξεων. Τοῦτο ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν κ. Μάριον Μιχαὴλ Πρόεδρον καὶ τοὺς κ. κ. Χαΐμ Σαλτιέλ, Ἀλβέρτον Σαούλ, Πέπο Χασσίδ, Μεντὲς Μόλχο, Λεὼν Καράσσο, Μωϋς Ροῦσσο, Λεὼν Γιουδὰ καὶ Λεὼν Ἀλκαλάϊ.

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΙΣ ΤΟ ΙΣΡΑΗΛ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 2ας σελίδος)

οἱ γυναῖκες νὰ διαθέσουν ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς τὴν συνήθη ἐργασίαν ἀγροτικήν, βιομηχανικήν, κλπ.

Ἡ Ἐργατικὴ Συνομοσπονδία προσέφερε προσφάτως τὸν τίτλον μέλους εἰς τὰς γυναῖκας αἱ ὁποῖαι δὲν λαμβάνουν μισθὸν καὶ αἱ ὁποῖαι ἐργάζονται κατ' οἶκον. Ἡ ἐνέργεια αὐτὴ ἦτο μία πρᾶξις εὐγνωμοσύνης, διὰ τὸν ρόλον τὸν πλέον κοινὸν τῆς γυναῖκας τῶν πόλεων, εἰς τὸ θέμα τῆς ἐργασίας, εἰς τὴν γενικήν της ἔννοιαν.

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΙ Η ΕΒΡΑ·Ι·ΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ

Ἀκόμη μία φορὰ ἡ Δευτέρα Ἀλιγιὰ προσδιορίζει καὶ τὴν θέσιν τῆς γυναικὸς εἰς τὴν πνευματικὴν ζωὴν τῆς νέας ἑβραϊκῆς κοινωνίας. Ἡ φωνὴ ἡ ὁποία ἐτραγούδησε τὴν ζωὴν τῶν πρωτοπόρων, ἦτο μία φωνὴ πολὺ συγκινητικὴ καὶ ἀνῆκε εἰς τὴν Ραχὴλ Μπλάουνστάϊν (1890—1931). Τὸ πρῶτον ἑβραϊκὸν χρονικὸν (νουβέλλα) ἦτο τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον μὲ πολλὴν τέχνην καὶ ἐπιμέλειαν συνεκρότησε ἡ Ντεβόρα Μπαρόν. Ἡ Ραχὴλ Κάτσνελσον ἀφιερώθη εἰς τὸ φιλολογικὸν δοκίμιον καὶ ἀργότερον ἔγινε ἡ διευθύντρια τοῦ «Ντβὰρ Ἀποέλετ» ἐξαιρετικοῦ μηνιαίου αὐτοῦ ὀργάνου τοῦ Συνεδρίου Γυναικῶν τῆς Συνομοσπονδίας ἐργατῶν. Ἡ μικρὰ κοινωνία ἡ ὁποία ἐδιάβαζε ἀπλήστως τὴν ἐφημερίδα αὐτήν, τὴν «ἐργαζομένη γυναῖκα», ἀπετέλεσε τὸν πυρῆνα τῆς τεραστίας κοινωνίας τῶν σημερινῶν ἐργαζομένων ἰσραηλινῶν γυναικῶν καὶ ἡ ὁποία καλύπτει τόσον τὰς ἐργαζομένας τῶν κιμπουτσεὶμ ὅσον καὶ τὰς ἀρχιτέκτονας διακοσμήσεως, τὰς ἀσχολουμένας μὲ τὴν μόδα ἢ τὸν κινηματογράφο.

Ἐκτὸς τῆς ἐφημερίδος ποὺ ἀναφέραμε καὶ ἡ ὁποία ἀπευθύνεται κυρίως εἰς ἕναι κοινὸν πολὺ εὐρὺ τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει τὴν ἀστή, τὴν γυναῖκα τῆς ἐξοχῆς καὶ τῶν κιμπουτσείμ, ἀκόμη καὶ αὐτὴν τὴν νέα μετανάστιδα, ὑπάρχει καὶ ἡ ἐφημερὶς «Ἀ ἰσσᾶ» (ἡ γυναῖκα) ἡ ὁποία προορίζεται κυρίως γιὰ ἄτομα μιᾶς σχετικῆς μορφώσεως καὶ ἀποτελεῖ ἔντυπον περισσότερον ἐκλεκτῆς καὶ διαλεγμένης ὕλης ἀπὸ φεμινιστικῆς πλευρᾶς. Ἡ διεύθυνσις τῶν δύο αὐτῶν ἐφημερίδων ἐνεθάρρυνε ἀνέκαθεν τὰς ἀναγνωστρίας των νὰ γράφουν αἱ ἴδιαι διὰ τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα τὰς ἀπασχολοῦν. Καὶ φυλλομετρώντας κανεὶς τὴν ἐφημερίδα ἔχει τὴν εὐχαρίστησιν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ διαβάσῃ πολὺ προσεγμένα καὶ δροσερὰ κείμενα τὰ ὁποῖα προέρχονται ἀπὸ γυναῖκα τοῦ λαοῦ καὶ τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν τίποτε νὰ ζηλέψουν ἀπὸ τὴν ὑπόλοιπον ὕλην τὴν ὁποίαν ἀποτελοῦν ἄρθρα εἰδικευμένων ἐπαγγελματιῶν δημοσιογράφων.

Εἰς τὰ διάφορα περιοδικὰ καὶ τὰς φιλολογικὰς ἐκδόσεις τῶν ἐφημερίδων ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς γυναικῶν μὲ πολὺ ταλέντο, ποιήτριαι δημοσιογράφοι, συγγραφεῖς, καὶ κριτικοὶ διαπρέπουν εἰς τὴν λυρικὴν ποίησιν, τὰς διηγήσεις ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ κιμποὺτς καὶ ὡραιότατα ποιηματάκια διὰ μικρὰ παιδιά. Μία ἀπὸ τὰς ποιητρίας αὐτὰς ἡ Λεὰ Γκόλντμπεργ δίδει διαλέξεις συγκριτικῆς φιλολογίας εἰς τὸ Ἑβραϊκὸν Πανεπιστήμιον. Δὲν θὰ πρέπῃ νὰ ξεχνῶμεν καὶ τοὺς δημοσιογράφους: ὅλαι σχεδὸν αἱ καθημεριναὶ ἐφημερίδες τῆς χώρας δημοσιεύουν ἄρθρα καὶ κείμενα γυναικῶν δημοσιογράφων τόσον ἐπὶ θεμάτων γυναικείας ἁρμοδιότητος ὅσον καὶ ἐπὶ διαφόρων ἄλλων θεμάτων. Μία νεαρὰ κυρία ἀνέλαβε τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἀνταποκριτοῦ ἐκ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν διὰ τὴν ἐφημερίδα «Νταβάρ», ὀργάνου τῆς Συνομοσπονδίας Ἐργατῶν καὶ μιᾶς ἐκ τῶν μεγαλειτέρων ἐφημερίδων τοῦ Ἰσραήλ. Ἄλλες γυναῖκες ὅπως ἡ Βραχὰ Χαμπᾶς καὶ ἡ Γιεμίνα Τσέρνοβιτς διεκρίθησαν διὰ τὰς ἀνταποκρίσεις τὰς γεμάτας ζωὴν ἐκ τοῦ Ἰσραήλ, τόσον εἰς τὴν χώραν ὅσον καὶ εἰς τὸ Ἐξωτερικόν.

Ὅλαι αἱ ἐκδηλώσεις αὐταὶ ἀποκτοῦν ὅλως ἰδιάζουσαν σημασίαν ὅταν συγκρίνῃ κανεὶς τὸν σχετικὸ μικρὸν ἀριθμὸν γυναικῶν αἱ ὁποῖαι ἔπαιξαν κάποιον ρόλον εἰς τὰ ἑβραϊκὰ γράμματα πρὸ ὀλίγων μόλις ἐτῶν καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν σήμερον. Ἔπειτα λοιπὸν ἀπὸ λήθην αἰώνων κατὰ τοὺς ὁποίους ἡ ἑβραϊκὴ μόρφωσις ἦτο ἀποκλειστικὸν προνόμιον τῶν ἀνδρῶν, οἱ γυναῖκες εἰσέρχονται εἰς τὴν πνευματικὴν ζωὴν μὲ πλήρη δικαιώματα καὶ ἐπιδιώκουν τὴν κατάληψιν ἐπικαίρων θέσεων πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ἀργήσουν νὰ ἐπιτύχουν.

Σήμερον οἱ φοιτηταὶ τοῦ Ἑβραϊκοῦ Πανεπιστημίου δὲν ἐκπλήσσονται ὅταν βλέπουν μίαν κοπέλλα νὰ μελετᾶ μαζύ τους τὴν ἑβραϊκὴν δομὴν τοῦ λόγου καὶ ἔχουν πλέον συνειθίσει νὰ ἔχουν ὡς καθηγητὰς γυναῖκας ἀρτίας μορφώσεως αἱ ὁποῖαι διδάσκουν ἐπὶ τῆς ἑβραϊκῆς φιλοσοφίας, τοῦ μυστικισμοῦ καὶ τῶν θρησκευτικῶν κινήσεων.

Διευθύνσεις Συμφώνως τῷ νόμῳ
Διευθυντής : Ρ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΗΣ
Κατοικία : Ἀλικαρνασοῦ 28
Διευθ. Τυπ.: ΔΙΟΝ. ΠΕΤΣΑΛΗΣ
Κατοικία : Κεραμεικοῦ 52